

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 iunie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bolduratu Vasile, în cauza penală în privința lui

XXX, născut la **XXX**, originar din **XXX**, domiciliat în **XXX**.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 20.09.2016 – 07.12.2016;

2. Instanța de apel: 19.12.2016 – 28.03.2017;

3. Instanța de recurs: 23.05.2017 – 21.06.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun.Chișinău din 07 decembrie 2016, Mînescu Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 175 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpatul Mînescu Alexandr în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 57 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Mînescu Alexandr, la 17 aprilie 2015, ora 19.35, conducând automobilul de model „Opel Corsa”, cu n/î SR BS 081, se deplasa pe șoseaua Balcani, mun.Chișinău, din direcția str.Mircești în direcția str.Doina. În timpul deplasării, în perimetrul de drum de până la intersecția șos.Balcani și str.Doina, Mînescu Alexandr, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul la momentul respectiv, nu a luat în considerație starea lucrurilor în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora, nu a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație, de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare și a modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat cerințele Regulamentului circulației rutiere, și anume: - pct.45, care prevede că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului; - pct.2, care prevede că în Republica Moldova vehiculele se

conduc pe partea dreaptă a carosabilului în sensul de mers; - pct.3, care prevede că participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale respectivului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente; - pct.4, care prevede că orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia; - pct.39 subpct.1), care prevede că înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic; - pct.40 subpct.1), care prevede că înaintea virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie: să se apropie din timp de axa drumului, în cazul circulației dublu sens, sau de marginea stângă a carosabilului cu circulația în sens unic; să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor. În cazul în care manevra de întoarcere se efectuează în afara intersecției, iar lățimea carosabilului este insuficientă aceasta poate fi efectuată de la marginea dreaptă a carosabilului sau chiar de pe acostament. În acest caz conducătorul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care se deplasează în același sens, precum și celor care vin din sens opus; - pct.42 subpct.2), care prevede că în afara localităților conducătorii trebuie să conducă vehiculele cât mai aproape de marginea dreaptă a carosabilului și, în rezultat, ieșind pe partea carosabilului pentru deplasarea automobilelor din sens opus, a tamponat automobilul de model „Opel Corsa”, cu n/î CS AL 894, condus de către Bodrug Ion, în care se afla pasagerul Bodrug Valentina, care se deplasau regulamentar din sensul opus sensului de deplasare a automobilului condus de către Mînăscuță Alexandr.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea încasării cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 57 lei de la A.Mînăscuță în beneficiul statului, invocând că instanța eronat a respins cererea în vederea compensării cheltuielilor judiciare, or, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire penală sau de judecată sunt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, apelul declarat de către procuror a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă circumstanțelor cauzei, totodată, precizând că cheltuielile judiciare solicitate de către procuror sunt efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului. Mai mult, prevederile legale la care face trimitere acuzatorul de stat, nu prevăd expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei.

Astfel, instanța a indicat că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești din bugetul de stat.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, care indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea încasării cheltuielilor judiciare și în această parte, dispunerea

rejudicării cauzei de către instanța de apel, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanțele eronat au respins cererea în vederea compensării cheltuielilor judiciare, încălcând astfel prevederile art.227-229, 385 alin.(1) pct.14), 397 pct.5) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Motivele recurentului, precum că instanțele eronat au respins cererea în vederea compensării cheltuielilor judiciare, încălcând astfel prevederile art.227-229, 385 alin.(1) pct.14), 397 pct.5) Cod de procedură penală, sunt neîntemeiate.

Astfel, potrivit art.227 alin.(1) și (3) și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

La caz, recurentul nu a ținut cont că cheltuielile pentru efectuarea expertizei medico-legale în privința părții vătămate V.Bodrug, în mărime de 57 lei, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama condamnatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a respins apelul procurorului și a menținut sentința în partea în care a fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, în mărime de 57 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale nr.1911/D din 20.08.2015.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția este neîntemeiat, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel care, examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Deci, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bolduratu Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, în cauza penală în privința lui Mînăscurtă Alexandr, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 iulie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu